

Откази:

- принципни различия;
- вътрешни убеждения (идеология);
- цел на изследването (особено по важни теми);
- агресия спрямо условията, проучващата организация и т.н.;
- липса на време;
- болест или друга временна невъзможност за отговор;
- отказ поради отсъствие;
- езикови проблеми.

Други причини:

- технически проблеми (повредени въпросници, пропуснато писмо или друг вид връзка, повредени компютри и т.н.);
 - отхвърлени поради нелогични отговори;
 - друга причина (заболяване или инцидент с интервюирация, изтичане на времето за теренна работа и т.н.).

Грешки от обхватата (отчетени при работата на терен):

- емиграция;
- смъртни случаи;
- други (рядко срещани) грешки при обхватата.

Цялостният резултат е: непълен набор от данни там, където броят на отговорите е по-малък от първоначално селектираната извадка. Ако обемът на извадката не е изкуствено увеличен от очакваното неотговаряне, то резултатите от анализите и данните ще съдържат по-голям риск от неправилни заключения отколкото първоначално е очакван.

Важно е да се анализира очакваният състав на отговорилите и неотговорилите, за да се прецени какъв ефект могат да имат последните. Във връзка с това може да се каже, че оценките са разработени с идеята за пълен отговор. Следователно статистическите характеристики неизвестване, минимална вариация и т.н. се отнасят буквально за конкретния случай.

Освен това се допуска, че няма твърдо отказващи. Ако такива съществуваха, на тях би се гледало като на фиксирана подсъвкупност, от която не може да се получи информация.

Рубин класифицира грешките поради неотговаряне в три различни категории:

- Изцяло липсващи на случаен принцип (ИЛСП).

Ако отговорът не се асоциира нито с изучаваните променливи Y , нито с допълнителна информация X , неотговарянето може да се счита за изцяло случаен процес. В този случай за всяка променлива в набора от данни трябва да се прилага следната формула:

$$E(Z \cdot m) \cdot E(Z \cdot n) = Z, (m \ # \ n).$$